

ἄμα δὲ ὁ νεκρὸς κατεβιβάσθη εἰς τὸν τάφον, εἰς τῶν φίλων του ἐφώνησε τρεῖς «Χριστὸς ἀνέστη», ὁ δὲ ἱατρὸς δράξας δράκα χοῦς ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ.

Ὁ ἱατρὸς εἶπε σὺν τοῖς ἄλλοις τὴν τελευταίαν αὐτοῦ παραγγελίαν· τῷ εἶπε νὰ δώσῃ εἰς τύπωσιν ἅπαντα τὰ ἔργα του, τὰ ὅποια εἶναι εἰς χειρόγραφα πλῆθος, ἔχει δὲ συγγράψῃ φιλοσοφικά, φιλολογικά καὶ ἱστορικά ἔργα.

### Ἄγγελος

Ἐν Αἰξουρίῳ, 22 Δεβρίου 82.

Ὁ Γεώργιος Ἰακωβάτος, οὗ τὰς κολοσσαίας διαστάσεις ἐθαυμάσατε ἐν τῇ Βουλῇ, ἤρξατο πρὸ μηνῶν νὰ καταπίπτῃ. Οἱ περὶ αὐτὸν παρετήρουν ἀπὸ τῆς ἐκλογικῆς ἀποτυχίας τῶν δύο ἀδελφῶν του, καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὴν ὁμόφωνον παραδοχὴν τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς, ἀλλοίωσιν ἐπαισθητὴν ἐν τῷ ῥωμαλέῳ ἐκείνῳ ὀργανισμῷ.

Αἰφνης πρὸ μηνός ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ὁ Γεώργιος πάσχει ἐκ χρονίου καρδιακοῦ νοσήματος ὅπερ ἀπέληξεν εἰς ὑδρωπα. Ἡ καταστροφή δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπέλθῃ.

Τῇ 20ῃ τρέοντος, ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, προσεκάλεσε παρὰ τῇ κλινῇ τοὺς ἀδελφοὺς οἵτινες τὸν ἠρώτησαν ἂν θέλῃ τι:

— «Ὅτε φαγητόν, οὔτε νερόν, οὔτε βιβλία, — εἶπεν.

«Ἐπειδὴ ὀλίγοι ὥραι μοι ὑπολείπονται, σὰς προσεκάλεσα ἵνα σὰς προσφέρω τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν καὶ σὰς παρακαλέσω νὰ ἐκπληρώσῃτε τὴν τελευταίαν μου ἐπιθυμίαν.

«Γνωρίζετε τί φρονῶ περὶ ἱερῶν ἀφ' ὅτου παρεδέχθησαν τὴν ἀνευ ὄρων ἐκκλησιαστικὴν ἀφομοίωσιν τῆς πρώτης Ἰονίου Πολιτείας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν. Ἐκτοτε διεκόψαμεν πᾶσαν μετ' αὐτῶν σχέσιν. Δὲν κρίνω δὲ ὀρθὸν νὰ μεταβάλλω γνώμην κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμήν. Ἀπ' ἐναντίας φρονῶ ὅτι κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην τὸ μάθημα καθίσταται διδακτικώτερον. Διὰ τοῦτο δὲν ἐπιθυμῶ ν' ἀναμιχθῇ τὸ παράπαν ἱερεὺς εἰς τὰ τῆς κηδεύσεως μου. Θέλω νὰ κηδεύω ὡς οἱ ἀρχαῖοι χριστιανοί. Νὰ μὲ ἐνδύσῃτε εὐπρεπῶς, νὰ θέσῃτε σταυρὸν ἐπὶ τοῦ στήθους μου, ἀντὶ δὲ φορεῖται νὰ μὲ τυλίξῃτε εἰς σινδόνα, καὶ οὕτω πῶς νὰ μεταφέρῃτε τὸ πτώμα ὅπως ἐνταφιασθῇ ἐντὸς τῆς αὐλῆς τῆς οἰκίας μας, εἰς τὸ μέρος τὸ ὅποιον ἄλλοτε σὰς ὑπέδειξα. Ἀντὶ δὲ νεκρωσίμου ἀκολουθίας νὰ ψαλῇ παρ' ὑμῶν τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη».

Εἶτα ἀπήγγελε τὸ «ὦς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης κτλ.» καὶ τὸ «χριστιανοὶ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν», καὶ περὶ ὥραν ἕν μ. μ. παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Οἱ ἀδελφοί, ἰδίᾳ δὲ ὁ πρεσβύτερος Νικόλαος, ἦσαν ἀπαρηγόρητοι.

Τὴν ἐπιούσαν Τρίτην περὶ ὥραν 6 μ. μ. ἐκνεύετο ὁ νεκρὸς, πλείστων λαμπροφύρων παρακολουθούντων, συμφώνως πρὸς τὰς τελευταίας διατάξεις τοῦ ἀποθανόντος. Ἐνταφιάσθη ὁμῶς ἐν τῷ τάφῳ τῶν γονέων του ἐντὸς τοῦ προαυλίου τοῦ παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ οἰκογενειακοῦ παρεκκλησίου. Ἵνα δὲ μὴ φανῶσιν οἱ ἀδελφοί του ἀθετοῦντες τὴν τελευταίαν αὐτοῦ θέλησιν — ὅσα καὶ ἂν ἔκρινον αὐτὴν ἰδιότροπον — ἔθεντο εἰς τὸ στόμα τῆς μικρᾶς κόρης τοῦ ἱατροῦ Χαλαλάμπου τὴν παράκλησιν ὅπως ἐνταφιασθῇ ἐντὸς τοῦ οἰκογενειακοῦ τάφου. Ἡ παράκλησις ἐγένετο, ὡς εἰκός, δεκτὴ.

Ἐν ᾧ κατεβιβάζετο τὸ πτώμα εἰς τὸν τάφον τὸ πλῆθος ἐψάλλε τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Παρόν.

## ΧΡΟΝΙΚΑ

### ΑΥΡΙΟΝ ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

Εἰς τὸ γραφεῖόν μας καὶ τὰ βιβλιοπωλεῖα

Μετὰ τῆς ἀθωώσεως τοῦ Βελέντζα τί ἄλλο ἤρμοζεν εἰς τὸν εὐρύτερον Τρικουπὴν ἢ ἐν παράσημον... Ὁ Ὀσμανιέ, ὅπως ἐπιστεγασθῇ ἡ κατὰ τῆς κυβερνήσεως Κουμουνδούρου πρῶην ἀντιπολίτευσις, κατηγορουμένης ὡς ἀνεχθείσης τὴν φιλίαν τοῦ Βελέντζα καὶ τὴν φιλίαν τῆς συμμάχου Τουρκίας. Βεβαίως πρὸς τὸ Ὀσμανιέ ὁ αὐστηρὸς πρωθυπουργὸς δὲν θὰ φερθῇ ἐλπίζομεν τοσόν αὐθαδῶς, ὅπως ἐφέρθη πρὸς τὸν ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον· τὸν τουρκικὸν Μεγαλόσταυρον βεβαίως θὰ τὸν δεχθῇ μετ' ἐλαφροῦς καρδίας, διότι θὰ συναισθάνηται ὅτι αὐτὸν θὰ τὸν φέρῃ ἐπαξίως.

Τὸ ῥωμαϊκὸν ὑπερίσχυεν ὁ ἀμερικανισμὸς τοῦ κ. Φιλῆμονος ἐστάλη... εἰς τὸν κύριόν του. Τὸ Σάββατον τὸ ἐσπέρας καὶ ἄλλοι τὴν Κυριακὴν πρῶτ' ἀθροῖσι συμπολιτευόμενοι βουλευταὶ ἐπέβαινον τῶν ἀτμοπλοίων τῶν διαφόρων ἐταιριῶν ἀπερχόμενοι εἰς τὰς πατρίδας καὶ τὰς οἰκογενείας των καὶ τινάσσοντες τὸ μπαλτό των ἀπὸ τῆς τρικουπικῆς πίσεως. Ὁ κ. πρόεδρος ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοὺς ἀπεχαιρέτα μετὰ τὸ μανδύλιον, μαδῶν εἰς χεῖρας τὸ ἄνθος δι' ἕνα ἕκαστον τῶν φευγόντων· Μὴ με λησμονεῖ τὴν 10ην Ἰανουαρίου.

Ἀνηλεῶς διέψευσε τοὺς καλοκαιρίσιους στίχους τῶν Χριστογενένων ἐν τῷ προλαβόντι Μὴ Χάνεσαι ὁ παγερὸς χειμὼν μετὰ τὸν ὅποιον ἐξημέρωσαν τὰ φτινὰ Χριστούγεννα. Δὲν γνωρίζομεν τὸ κατὰ πόσον ἔσχυσε νὰ μαράνῃ τὸ ἐντὸς τῶν οἰκῶν Χριστουγενειάτικο ἔαρ ὁ χειμὼν, ἀλλ' ἐξω τὸ αἰφνίδιον ψύχος καὶ ἡ βροχὴ καὶ ὁ βόρβορος εἶχον διαχύσει ἐρημικὴν ὄψιν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τοὺς περιπάτους, τὴν ὁποίαν δὲν ἔσχυον νὰ ἐξαλείψωσιν αἱ ἄμαξαι τοῦ ἐορτάζοντος λαοῦ, ἀφ' ὧν συχνὰ διεχύνοντο αἱ μελωδικαὶ συμφωνίαι κιθάρας, μπουζουκιοῦ καὶ φουσαρμόνικας.

Τὴν Κυριακὴν ὁμῶς ἡ κίνησις ὑπῆρξε ζωηροτέρα, μετὰ τὴν ἐπίτασιν τοῦ ψύχους, καὶ τὴν ἐλαφρὰν ἀπόπειραν χιονίσματος ματαιωθείσαν μετὰ λεπτὰς καὶ ἀραιὰς τινὰς νιφάδας. Αἱ ὁδοὶ ἦσαν πλούσιαι εἰς περιπατητρίδας καὶ περιπατητάς, καὶ τὰ νέα κρινωτικά στρώματα τῶν ἀπεργούντων ἔργατων τὸ εἶχον στρώσει εἰς θορυβώδεις ἀπολαύσεις γλεντιοῦ καὶ τραγουδιοῦ· τοὺς ἐθάθημεν ἐν σώματι ἐπαγερχομένους ἐκ τῆς εὐθυμίας των παρὰ τὰς Στήλας. Οὐδέποτε εἶχομεν ἰδεῖ μακροτέραν σειρὰν γαμηλίων ἁμαξῶν ὡς ἐκείνην τῆς παρελθούσης Κυριακῆς.

Εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐορτὴν Χριστογενένων ἐσφάγησαν τόσοι γάλοι ὅσοι κατὰ τὴν φετινὴν. Προσεφέρθησαν νὰ ἀνα-

πληρώσωσι τὰ πρόβατα, τὰ ὅποια κατέστησε σπάνια τὸ ψύχος. Καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ὄσαι κεφαλαὶ Ἀθηναίων, τόσοι γάλοι ἐκατατομήθησαν.

Ἐργάζεται καὶ ὁ Ἀθηνοπολίτης φιλοτίμως διὰ νὰ κατασταλῇ ἡ εὐλογία, ἐκτος τῆς ἐταιρίας τῆς ὑγείνης. Ἐδῶ ἡ δαμαλὶς, καὶ ἐκεῖ ἡ λιτανεία. Δύο τοιαῦται ἐθεάθησαν περὶ τὸ ἐσπέρας διασχίζουσαι τὰς συνοικίας τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ τοῦ Ψυχῆ, ἐν ὅλῃ τῇ ἐπιστηρότητι μὲ εἰκόνας καὶ ἐξαπτέρυγα, καὶ ψαλμωδίας παππάδων, καὶ τὰ Κύριε ἐλέησον τοῦ σμήνους τῶν ἀκολουθούντων λούστρων. Τί κριμα νὰ μὴ ἔχωμεν καμμίαν θαυματουργὸν εἰκόνα ἐδῶ πλήσιον νὰ τὴν φέρωμεν νὰ τὴν στήσωμεν, εἰς τὴν Πλατείαν τοῦ Συντάγματος, νὰ συναθροίσωμεν ὅλους τοὺς εὐλογιῶντας διὰ νὰ τὴν ἀσπασθῶν, καὶ μετ' αὐτοὺς νὰ θέτωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ χεῖλη μας ἐπὶ τοῦ τύπου τῶν χειλῶν των, κτλ. ἀπαράλλακτα δηλ. ὅπως συνέδρσαν πρὸ δύο ἐτών, νομίζω, ἐν Ἀγρινίῳ.

Αἱ ἡμέραι αὗται δὲν εἶναι τὸ κάλλος τοῦ ἐνιαυτοῦ; Δὲν εἶναι ἡ ἄττικωτέρα δύσις του; Δὲν εἶναι ἡ ζωὴ τῆς ζωῆς; Εἰς αὐτάς δὲν ἀποκρυσταλλοῦται ἡ εὐδαιμονία; Ὁ μικρὸς κόσμος, ὁ μεσαῖος κόσμος δὲν νομίζει ὅτι ὅλον τὸν χρόνον θηήσκει διὰ νὰ ζῇ τὰς ἡμέρας αὐτάς;

Ἐσκέφθητε ὅμως καὶ τὸν κόσμον τῶν νοσοκομείων; Δι' αὐτοὺς καὶ ἡ πρώτη τοῦ ἔτους ἀνατέλλει φαιά καὶ στακτόχρους καὶ ἀπελπιστικὴ καὶ μοιότονος μὲ τὸ αἰῶνιον κομμάτι βραστοῦ καὶ τὸν αἰωνιώτερον ζωὸν; Καὶ ἀσίνωμεν τοὺς ἀσθενούντας βαρέως τοὺς πάσχοντας; ἄλλ' οἱ ἐν ἀναρρώσει; Δὲν θέλουν καὶ αὐτοὶ μίαν ἀκτίνα πολυτελείας, ἓνα κομμάτι βασιλόπλητα, λίγος κρασί, λίγος γέλοιο;

Ἀκόμα χθὲς ἀνεγινώσκονεν ὅτι εἰς ἐν τῶν Νοσοκομείων Λονδίνου τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων (ἰδική μας Πρωτοχρονιά) διωργάνισαν τί νομίζετε; *Χορὸν καὶ κορτσέρτο* δι' ὅλης τῆς ἡμέρας· εἰς τὸν χορὸν ἔλαβον μέρος οἱ φοιτηταὶ καὶ οἱ καθηγηταὶ τῆς ἱατρικῆς σχολῆς, οἱ δ' ἀτυχεῖς ἐν ἀναρρώσει κῦφραίνοντο καὶ ἐκέρδισαν βεβαίως χρόνον τελείας ἀποκαταστασεως τῆς ὑγείας των ἐκ τοιαύτης ψυχικῆς θεραπείας. Εἰς ὅλα δὲ τὰ ἄλλα Νοσοκομεία διενεμήθησαν ὑπ' ἐταιριῶν ἐκτάκτως *ροστμπιφ* — *κρασί* — καὶ *μουντιγκα*.

Δὲν εἶναι δυνατόν καὶ ἐδῶ αἱ Ἀθῆναι νὰ παραμυθῶσι τοὺς ἐν ἀναρρώσει τῶν δύο Νοσοκομείων μας, τοῦ Πολιτικοῦ καὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ;

Δὲν χρειάζονται, νομίζομεν, πολλά.

Ἐρωτᾶται ἡ τριάς τῶν κυρίων Ἀρμοδίων καὶ Ἀριστογειτόνων, Νομάρχης, Ἀστυνόμος καὶ Δήμαρχος: τί ἐγένεεν ἡ περίφημος ὑπόνομος **Βάθεια**, ἡ καθολικὴ αὕτη τῶν Ἀθηνῶν κομποδόχος; Ἐτελείωσε; Θὰ τελειώσῃ; Ἡμεῖς ὅ,τι γνωρίζομεν εἶναι ὅτι παρὰ τὴν κατασκευαζομένην σκεπαστὴν ὑπόνομον σχηματίζεται ἄλλη ὑπαιθρία, ἥτις δέχεται εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ὅλας τὰς ἀκαθαρσίας καὶ τὰ πτώματα ἐκ τοῦ φυτικῆς, ζωητικῆς καὶ ζωικοῦ κόσμου; Γνωρίζομεν καὶ ἄλλο: Ὑπάρχει ἐργολάβος εἰς τὴν ἀνετιθῆ ἡ κατασκευὴ τῆς ὑπόνομου· ὁ ἐργολάβος αὐτὸς ἤρχισε τὰς ἐργασίας του ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου καὶ μέχρι σήμερον ζητεῖ τὸν πληρώσαντα, χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ τὸν εὑρῇ!! Ὁ παρέχων τὰς πληροφορίας αὐτάς μᾶς παρατηρεῖ: Τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα

ἐλύθη, ἀφοῦ παρεχωρήθη καὶ τὸ Σιδηροπαλοῦκι ἀκόμα· δὲν εὐρίσκεται κανὲν σιδηροπαλοῦκι διὰ νὰ λυθῇ καὶ τὸ Ὑπονομικόν;

Γνωρίζετε καὶ τὸ ζήτημα τῆς Ἀθηνοπόλεως. Ἐπρόκειτο νὰ εὐρυνθῇ, νὰ καλλωπισθῇ, νὰ στρογγυλαίνῃ, νὰ ὠραῖσθῇ, διὰ νὰ ἐορτάζωνται ἐν ἀνέσει τὰ Πανπασχάλια καὶ νὰ παρελαύνουν ὅλα τὰ σώματα καὶ ὅλα τὰ ὄπλα καὶ ὅλα τὰ καλμαῦχια καὶ ὅλοι οἱ Ἐπιτάφιοι καὶ ὅλη ἡ Ἀνατολὴ, ἡ Δύσις, οἱ ὁμογενεῖς καὶ οἱ περιηγηταί.

Τί δὲ ἐγένεεν ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπρόκειτο; Ἐρρίφθησαν μερικαὶ ἐτοιμόδρομοι οἰκίαι, χωρὶς ἀκόμη ν' ἀποζημιωθῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται ὑπὸ τοῦ δήμου, ἐνῷ ἀπεζημιώθησαν ὑπὸ τῶν παροδίων.

Ἐλησμονήσαμεν ὅμως! Ἐλήφθη ἐν μέτρον καθαριότητος. Ἐνα μεγάλο πηγάδι ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς πύλης τοῦ ναοῦ ἐγένετο ὡς ἐν τῶν περιφήμων ἀμερικανικῶν σπηλαίων οὗ ὁ ἀρχαιολόγος Καββαδίας δύναται νὰ κάμῃ καὶ τὴν περιγραφὴν.

Τὸ πηγάδι αὐτὸ ἐπὶ ταῖς ἐρχομέναις ἐορταῖς ἐγέμισε ποδάρια, πατσάδες, σαποκοιλιαῖς, ἔντερα καὶ ὅ,τι ἄλλο φαντασίαν ξεκοιλιαστοῦ Ἀρεταίου ἡδύνατο νὰ περιλάβῃ. Ὁ δὲ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας;

Διατάσσει τοὺς ἰδιοκτῆτας νὰ παστρέψουν τὴν πλατείαν, διότι θὰ ἔλθῃ ὁ βασιλεὺς.

Φωνὴ δὲ τοῦ Πατσαντζῆ τοῦ ἐν λόγῳ Πηγαδίου ἡκούσθη λέγουσα:

— "Ἐννοια σου, κύρ ἀστυνόμε, καὶ θὰ σοῦ τὴν παστρέψω ἐγὼ μιὰ χαρά.

Εἶναι πλέον ἀγνώριστον τὸ πρὸς τὴν Πλατείαν Συντάγματος ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου προσεγγίσαν καὶ μετὰ τῶν Ἐμπορικῶν Γαβαλᾶ καὶ Κοκοροπούλου ἐγκατασταθὲν **Χαρτοπωλεῖον Πάλλη καὶ Κοδζιᾶ**.

Ἀγνώριστον, ἀφ' ἧς μετεσκευάσε τὴν χαρωπὴν αἵθουσάν του εἰς **Ἐκθεσὶν Μποναμάδων**, ἐκ τῶν ὠραιωτέρων, χρησιμωτέρων, ποικιλωτέρων, πολυτελεστέων.

Οὐδέποτε αἱ Ἀθῆναι εἶδον τοιαύτην συλλογὴν **Μελανοδοχεῖων πολυτελείας**, ἐκ χαλκοῦ ἐπιχρυσωμένου, ἐκ λευκοῦ μετάλλου σχεδιογράφου, ἐξ ἐβένου, ἐκ ξύλου ἐλαίας, πάντα βαρέα, στερεὰ, ἀληθεῖς κόσμοι γραφείων.

Πρὸς τῇ συλλογῇ αὐτῇ παρεβάλλεται ὡς πολὺχρωμον στεφάνωμα **Μεγάλῃ συλλογῇ Λευκωμάτων**. Βελουδοκόσμητα, μαροκινόβλητα, χρυσόσπαρτα, μετὰ μουσικῆς, ἀνευ μουσικῆς, θαῦμα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὠραϊότητα εἰκονοθηκαὶ διὰ τὰ λατρευτὰ εἰδωλα τῶν προσφιλῶν σας.

Καὶ ἔρχεται ἡ ἀνεξάντλητος σειρὰ τῶν **πορτομονέδων**, καὶ ἔπονται πολυτελεῖς **γραφίδες**, καὶ ἀναμιγνύονται **κουτιά ζωγραφικῆς** καὶ προβάλλουν ἐργαλεῖα τεκτονικῆς διὰ παιδιὰ καὶ χύνονται ἐκεῖ μέσα *λίλαι* λάμψεις δώρων ἀγαπητῶν καὶ πρὸ πάντων στερεῶν.

## ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Πωλοῦνται ἐν τῇ γραφείῳ μας καὶ εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον

Ἀρτωτιάδου ὁδὸς Ἐρμού,

ἀντὶ δραχμῶν νέων τριῶν.